

יומא ו. (הנקודתיים ש8) עד ו: (ש10 מהסוף)

ביאורי מושגים

בועל נידה - לגבי בועל נידה קבעה התורה קביעה חריגה - 'ותהי נידתה עליו'. מקביעה זו משמע שטומאת הנידה עוברת אל הבועל. ואכן בגמרא בנידה מצאנו ה"א מפתיעה לפיה בועל נידה יטמא לפי טומאתה של הנידה (אם לנידה נשאר יום אחד לטומאתה הוא יטמא יום ואם נשארו לה שלושה ימים הוא יטמא שלושה ימים) למסקנה כמובן הוא טמא 7 ימים ללא קשר לימים שנשארו לאישה.

מ"ר הרב ליכטנשטיין הסביר שבועל הנידה טמא לא בגלל שהנידה העבירה אליו טומאה אלא כמעמד עצמאי (העובדה שהוא בועל נידה מגדירה אותו כטמא, כמו שהעובדה שאדם זב היא זו המגדירה אותו כזב וכמו שהעובדה ששרץ הוא שרץ היא זו שמגדירה אותו כטמא). הוא הוכיח זאת משני דינים: א. לרוב כשמעבירים טומאה הטהורה יורדת דרגה אבל בועל נידה הינו אב הטומאה כמו הנידה, ב. המגע בין הבועל לנידה מתבצע בבית הסתרים ובבית הסתרים אדם לא נטמא. לכן הטומאה אינה בגלל המגע שביניהם אלא בגלל העובדה שהאדם בעל נידה.

ציטוט מהמשנה

מפרישים כהן גדול מביתו (משמע שגם מאשתו)

שאלה: מדוע חוששים שאשתו תראה דם ולא חוששים שמישהו שיבוא לבקר בלשכת הפלהדרין ימות ויטמאו

תשובות:

א. ראיית דם מצויה ומיתה לא מצויה
ב. טומאת מת הותרה בציבור (ולא דחוייה) ולכן גם אם הכהן יטמא זה לא נורא.

שאלה: מדוע לא נותנים לאשת הכהן הגדול להיות עם בעלה בימי הפרשה?

תשובה: חוששים שהאישה תראה דם אחרי תשמיש ואז הכהן יטמא 7 ימים.

מתי ראתה האישה: ר"ע: ראתה ב24 השעות שאחרי הבעילה - הבועל טמא, חכמים: רק כשראתה מיד אחרי הבעילה - הבועל טמא.

בכל הטמאים מפעילים את הכלל של מקצת היום ככולו.

חוץ מיולדת ובנידה שבהם יש דין של 'מלאת ימי טומאתה' - ולכן צריך שיעברו כל הימים

בועל נידה - טובל ביום האחרון לטומאתו (כיוון שמקצת היום ככולו)

נידה - טובלת רק אחרי שנגמר היום האחרון (צריך שימלאו ימי טומאתה)

הוכחות לכך שבועל נידה טובל ביום - ודחייתו

ניסיון הוכחה א': המשנה קובעת שמפרישים את הכהן הגדול 7 ימים, אם בועל נידה טובל בערב היה צריך להפריש אותו 8 ימים. דחיה: ייתכן שמפרישים אותו 7 ימים ועוד שעה (כך שאם הוא נטמא הוא נטמא 8 ימים לפני יו"כ)

ניסיון הוכחה ב': הברייתא קובעת שרק נידה ויולדת טובלים בערב - משמע שבועל נידה טובל ביום. דחיה: ייתכן שהתואר נידה כולל גם בועל נידה.

ניסיון הוכחה ג': הברייתא קובעת שטמא מת דינו כבועל נידה - משמע שכמו שטמא מת טובל ביום כך גם בועל נידה. דחיה: הברייתא מתייחסת לעובדה שטמא מת ובועל נידה הינם אב הטומאה (והחיידוש הוא בהמשך הברייתא שבועל נידה מטמא את משכבו גם אם הוא לא נוגע בו)

הוכחה ד': הברייתא קובעת במפורש שבועל נידה טובל ביום.